

L'endemà passat de la compareixença del president del govern espanyol per a acceptar que Europa havia obert “una línia de crèdit” al sistema financer espanyol, la presidenta del PP català, Alicia Sánchez-Camacho reivindicava “unitat i lleialtat política” davant la crisi i demanava de modificar “l'agenda catalana”: “Mai no és el moment de transicions nacionals, però especialment ara, menys encara.”

Ara que ha començat el rescat, “menys encara” que “mai”, segons Sánchez-Camacho, s'han de plantejar coses que representin la “queixa permanent amb Espanya”. La líder del PP català no va especificar, però, si al sac s'hi pot incloure el pacte fiscal, el compliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut o qualsevol cosa que faci tuf d'enfrontament.

La declaració de Sánchez-Camacho és un avís per a navegants, un avançament d'allò que, passat l'estiu, els governs autonòmics hauran de sentir ara i adés.

Recomanació europea de conveniència. El rescat europeu exigirà el compliment de les recomanacions fetes per la Comissió Europea al govern espanyol ara fa uns mesos i el govern espanyol treballarà per a fer-les realitat, unes més i unes altres no tant. Una de les més esmentades per Rajoy –i potser la preferida d'alguns dels seus satèl·lits– és l'harmonització del *mercat únic interior*. El document “Recomendación del Consejo sobre el Programa Nacional de Reforma 2012 de España” diagnòstica que “Espanya és el país de la UE en què una empresa triga més a obtenir una llicència d'activitat” i, potser per influència del govern espanyol mateix, assenyala com a causa que “la manca de coordinació entre les administracions locals, autonòmiques i central ha donat lloc a una proliferació de normes que de vegades se superposen i a una segmentació del mercat interior espanyol.” Al mateix document, s'hi recomana d’“eliminar els obstacles a l'exercici de l'activitat resultants de

LA MONICHOA

Les dones i el mercat únic, primer!

El rescat també amenaça l'autogovern. Entre les recomanacions que el govern espanyol ha rebut de la Comissió Europea, Rajoy farà un èmfasi especial en la que li demana de posar fi a “la segmentació del mercat interior espanyol”. Ja fa temps que assenyala que la ‘unitat de mercat’ és una prioritat.

l'existència de normatives múltiples i superposades establertes per diversos nivells de govern”.

Després del rescat aprovat per al sector financer espanyol, aquestes recomanacions esdevindran exigències per al govern espanyol. De totes aquestes condicions que fixava el text de la Recomanació del Consell (en trobareu més detalls al reportatge de la pàgina 14), el govern espanyol serà especialment receptiu amb aquella que l'ànima a “eliminar obstacles” que són fruit dels “nivells de govern diferents”.

Els governs de Catalunya, el País Valencià o les Illes Balears es trobaran afectats de la mateixa manera pel rescat. Encara que uns siguin

més responsables que uns altres de la situació bancària —és evident que la Generalitat Valenciana o la de Catalunya poden tenir diversos graus de responsabilitat sobre els forats de Bankia (per Bancaixa) o Catalunya Caixa—, tots tres poden acabar obligats pel govern espanyol a reduir encara més el dèficit. Per molt que Mariano Rajoy hagi negat tres cops que el rescat hagi d'afectar els comptes i el dèficit de l'estat, les institucions europees ho diuen clar. L'eurodiputat d'Iniciativa per Catalunya-Verds, Ràül Romeva, assenyala que “l'Eurostat ja ha dit que el rescat computarà com a dèficit de l'estat”. Romeva creu que “això tindrà repercussió en els comptes de l'estat, que podria traslladar-lo a les comunitats autònomes.”

La sacrosanta unitat de mercat. Tot i que Rajoy no és l'ànima recentralitzadora del PP, la pressió al seu voltant per a fer recular el procés autonòmic li ve tant del seu equip com de l'ala més oposada —a ell— dins del PP, la que encapçala Esperanza Aguirre, que, sense cap recança, va manifestar-se disposada a tornar a l'estat diverses competències si la situació ho exigia.

Mesos abans de les eleccions espanyoles, Rajoy ja anunciava que calia “una reforma institucional i administrativa profunda” i actualitzar l'estat de les autonomies per a garantir la “unitat de mercat”. En el Congrés de l'Empresa Familiar, a Santander, Rajoy va dir que calia “un pla de simplificació i harmonització reguladora” perquè la unitat de mercat a Espanya estava “en perill per la multiplicitat de normatives autonòmiques”.

Fa dos mesos, al comitè executiu del PP, Rajoy va avançar que el següent objectiu del govern espanyol seria concretar un “pla per a eliminar duplicitats”. Al Congrés dels Diputats, Rajoy va prometre a la portaveu d'UpyD, Rosa Díez, que “aviat parlarem d'unitat de mercat i de duplicitats”, quan ella li va demanar que “refundés l'estat”.

L'agudització de la crisi econòmica i financera, com també el front català —ara mateix, l'únic que estira amb força en direcció contrària—, han aturat

La UE critica les “normatives superposades per nivells de govern diferents”

de moment els plans de reordenar les administracions. Actualment, la preocupació europea per la crisi espanyola i el neguit dels mercats, han marcat, per a Rajoy, una agenda obligatòriament internacional, però la *unitat de mercat* continua essent una de les prioritats per a després de l'estiu. A sobre, es fa com més va més evident una oposició interna —dins el seu partit i en mitjans afins al PP— que pretén desposseir-lo del lideratge espanyol. Aquest nou front encara és més partidari de la recentralització —el cap visible n'ha estat sempre Esperanza Aguirre—, i Rajoy podria decidir de fer-li concessions en aquest terreny.

Tenint en compte que les exigències de Brussel·les obligaran Rajoy a prendre mesures impopulars com ara la pujada de l'IVA, el president espanyol podria caure en la temptació de retallar competències a les autonomies de manera simètrica. Tot i que això atiarà més el foc al Principat, podria apaivagar fronts oberts de més a prop. Pel que fa a la resta d'autonomies, no són previsible grans escarafalls, perquè la majoria —tret d'Andalusia— les controla el PP. Ni Fabra, a la Generalitat Valenciana, ni Bauzá, al govern balear, no discutirien cap mesura. Una altra vegada el cas català seria l'excepció en un estat espanyol semiintervingut i una oposició feble: no sembla pas que la defensa fèrria de l'actual model d'estat sigui una prioritat del PSOE.

La possibilitat —benvista des del Principat— que tiri enrere en el camí del cafè per a tothom sempre que es respecti la asimetria de Catalunya —cosa que podria tenir conseqüències greus per al País Valencià o les Balears— tampoc no sembla pas una opció valorada per Rajoy.

Alex Milian